

Sygn. akt IX Ka 1601/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sójka (spr.)

Sędziowie: SSO Zbigniew Karamara

SSO Jan Klocek

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Lecha Ozierowa

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 roku

sprawy A. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny

z siedzibą w Pińczowie

z dnia 25 września 2014 roku sygn. akt X K 88/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. przypisany oskarżonemu czyn kwalifikuje jako wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 278 § 3 kk w zw. z art. 37 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. N. kwotę 516, 60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 536,60 (pięćset trzydzieści sześć 60/100) złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IXKa1601)14

UZASADNIENIE

A. K. oskarżony został o to, że w dniu 19 lutego 2014 roku w P., w województwie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego (...) o wartości 669 złotych na szkodę Z. D., przy czym czynu tego dopuścił się w przeciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6-ciu miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne będąc skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 20 grudnia 2007 roku, sygn.. akt III K 148/07

którą to karę odbywał w okresie od 19 maja 2007 roku do dnia 19 maja 2011r tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Busku Zdroju X Zamiejscowy Wydział Karny w Pińczowie wyrokiem z dnia 25 września 2014 roku oskarżonego A. K. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu przy ustaleniu, że wartość przywłaszczonego telefonu wyniosła 440 złotych, a stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. i przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. i art. 34 § 1 i § 2 pkt 2 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 1 i § 2 ust i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 841,32 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 700 złotych tytułem części wydatków, a w pozostałym zakresie zwolnił go od dalszych wydatków i w całości od opłaty.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator zarzucając :

- rażącą niewspółmierność (łagodność) kary wynikającą z zastosowania art. 58 § 3 k.k. i wymierzenia oskarżonemu A. K. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w postaci 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, w sytuacji gdy ustalone przez Sąd okoliczności stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzuconego oskarżonemu, niezasadnie nadmiernego znaczenia elementom podmiotowym leżącym po stronie A. K. pomimo, że jego zachowanie było działaniem z niskich pobudek do tego w sposób charakteryzujący się wyjątkową złośliwością, złą wolą, inspirującą, wiodącą i przywódczą rolą oskarżonego przy popełnieniu tego występkę w dodatku popełnionego w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., nadto rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa dla pokrzywdzonego, dotychczasowa wielokrotna karalność za występkę przeciwko mieniu, przy wyjątkowym nasileniu tej kategorii przestępstw, przemawiały za wymierzeniem A. K. kary surowszego rodzaju, co powodowałoby, że kara w takim wymiarze spełniałaby swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych jakie winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

-błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż fakt nie posiadania przez skazanego majątku i brak stałej pracy uzasadnia zwolnienie A. K. od ponoszenia w całości opłaty sądowej i zwolnienia z części z kosztów sądowych, gdy tymczasem brak jest w uzasadnieniu wyroku oceny sądu ze wskazaniem, czym kierował się odstępując od ogólnej zasady zasądzenia w całości kosztów sądowych, gdyż trudna sytuacja materialna skazanego nie ma znaczenia dla ostatecznego ustalenia kosztów postępowania, a jedynie może być podstawą do spłaty kosztów w ustalonych ratach bądź umorzeniu ich w całości,

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego w pkt. I i III wyroku poprzez uchylenie zawartych tam rozstrzygnięć i wymierzenie A. K. kary: 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczenie grzywny w rozmiarach 60 stawek dziennych po 15 złotych każda, zasądzenie opłat i kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja prokuratora zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego w powiązaniu z pisemnym uzasadnieniem zaskarżonego wyroku prowadzi do stwierdzenia, iż Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa materialnego tj. art. 278§3kk albowiem nie zastosował tego przepisu w sytuacji, w której prawidłowo ustalony stan faktyczny pozwalał na taką ocenę zachowania oskarżonego . Poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne nie pozostawiają wątpliwości co do tego, iż oskarżony A. K. w dniu 19.02.2014r. dopuścił się kradzieży telefonu komórkowego na szkodę Z. D. . Natomiast wynikające z przeprowadzonych dowodów okoliczności tego czynu pozwalają na uznanie , iż zachowanie oskarżonego należy zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi tj. z art. 278§3kk. Jak podkreśla się w doktrynie prawa karnego,

istota przypadku mniejszej wagi sprowadza się do szczególnej charakterystyki zachowania, realizującego wszystkie znamiona przestępstwa określonego w typie podstawowym, która sprawia, że taki czyn sprawcy stanowi przestępstwo zasługujące na łagodniejsze potraktowanie. Wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego wskazują, że z jednej strony sam czyn charakteryzuje się niewielkim stopniem społecznej szkodliwości, z drugiej zaś, jego sprawca nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa, żeby stosować w stosunku do niego zwykłą karę przewidzianą za zrealizowane przez niego przestępstwo.

Przede wszystkim zwrócić uwagę należy, iż oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu A. K. należy uwzględnić wysokość wyrządzonej przez niego szkody. W toku postępowania sądowego, na podstawie opinii biegłego ustalono, iż wartość skradzionego przez oskarżonego telefonu komórkowego wynosiła 440 złotych, nie była zatem wysoka, a wręcz nieznacznie przekroczyła ustawowy próg graniczny pomiędzy wykroczeniem i przestępstwem. Ponadto zauważyć należy, iż z ujawnionych w sprawie okoliczności wynika, iż czyn oskarżonego nie był planowany, zabrał on telefon wykorzystując chwilową nieobecność Z. D. w pokoju. Natomiast zmiana kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, co do zasady nie wyklucza konieczności zaostżenia represji karnej poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności, czyli kary rodzajowo surowszej. Na zmianę wyroku w tym zakresie wpłynęła przede wszystkim ocena postawy A. K., a także niskie pobudki kierujące oskarżonym przy popełnianiu tego przestępstwa. Oskarżony był dotychczas wielokrotnie karany, niniejszego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, a kierował się chęcią uzyskania pieniędzy na alkohol. Co prawda oskarżony przyznał się do winy, jednak treść jego wyjaśnień nie do końca przekonuje, iż było to przyznanie szczere, bowiem ostatecznie wskazał, iż to nie on zabrał telefon pokrzywdzonemu. W tej sytuacji nie można przyjąć, iż już na etapie postępowania sądowego zrozumiał naganność swojego postępowania. Orzekane wobec niego kary pozbawienia wolności nie odniosły rezultatu, nadal A. K. narusza porządek prawny. Wobec powyższego trudno uznać, że kara ograniczenia wolności w jakikolwiek sposób wpłynie na poprawę jego zachowania, zwłaszcza w kontekście jego wyjaśnień, iż przyznał się bo policjanci powiedzieli mu, że grozi za to tylko „odrobka”. W tej sytuacji Sąd Okręgowy uznał, że jedynie kara pozbawienia wolności będzie wpływać wychowawczo na zachowanie A. K. Kara 2 miesięcy pozbawienia wolności, choć jest karą dość łagodną, to jednak z uwagi na konieczność i nieuchronność jej odbycia uświadomi oskarżonemu naganność swojego zachowania i zapobiegnie ponownemu naruszaniu przez niego norm prawnych.

Nie jest zasadny natomiast zarzut poczynienia nietrafnych ustaleń faktycznych odnoszących się do sytuacji materialnej i rodzinnej oskarżonego, które stały się podstawą częściowego zwolnienia A. K. od kosztów sądowych. Sytuację majątkową oskarżonego Sąd Rejonowy trafnie ustalił i ocenił, prawidłowo uznał, iż fakt, że A. K. nie posiada stałej pracy, utrzymuje się jedynie z prac dorywczych, a nadto posiada zobowiązanie alimentacyjne w wysokości 400 złotych miesięcznie, uzasadnia częściowe zwolnienie go od kosztów sądowych.

Mając na uwadze wskazane wyżej argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk orzekł jak w wyroku.

Z uwagi na zmianę rodzaju orzeczonej kary konieczna stała się zmiana orzeczenia w zakresie opłaty, którą w wysokości 60 zł (art. 2pkt.1 i art. 10 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. Dz.U. z 1983r. nr 49 poz.223) zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa.

Na podstawie §14 ust.2pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2003r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego kwotę 516.60 zł wynagrodzenia z tytułu pomocy prawnej udzielonej A. K. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 634kpk i art. 627kpk poprzez zasądzenie od A. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 536.60 złotych na którą złożyło się – 516.60 zł wynagrodzenie obrońcy z urzędu i 20 zł ryczałtu za doręczenie pism sądowych w postępowaniu odwoławczym.

SSO Jan Klocek SSO Krzysztof Sójka SSO Zbigniew Karamara